

Hislenen Kadın

– HamideÖZDEMİR · 23 Eylül 2011

Kahvemın telvesine vuran güneş,
Nemli kumsalına götürür seçimlerimi.
Bir bebeğin kirpiklerinde seyir sanrılarında,
Fikirlerinde raks eder bedenim,
Karanlığın karasında...

İdrakimin ezber serzenişleri sanadır,
Güneşli Ağustos akşamlarında.
Sustur gözlerini ahlakına yandığım adam!
Ömürlük bir dakika ela renginde
İndirme sakın o çerçeveleri, kâinatım kararacak.
Kandırılmış mıydı fikrim, yoksa hissim mi, beni aldatan
Bir ihtimal, gözlerim miydi yanılan?
Tüm somutluđuna inat...

Yürek çeker tenden önce.
Göz kapaklarında bilinenin merakı...
Soluksuz kasılmaları tadamamış sol omuz altı.
-Anlatmayacağım, bakmayışındaki iltifatı-

Üçüz yaşanan şizofrenik sancılarda
Panzehir niyetine sonbahar,
Bakmakla görmek arasında yaşantın var.

Cehaletin cehaletle örtüldüğü dünyanın yarım çocuğu.
Aşağılanmışlıkla yoğrulmuş gayretlerinin silsilesi.
Deniz kokulu sözlerinden umut ver, der gibi
Ezgilere küstüren elvedalara savurma beni.